

УДК 368

Лучко В. Л.,*студент Національного університету “Острозька академія”**Науковий керівник:**к.е.н., доц. Кривицька О.Р.*

АДАПТАЦІЯ ВІТЧИЗНЯНОГО СТРАХОВОГО РИНКУ ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ЗАКОНОДАВСТВУ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПЛАСПРОМОЖНОСТІ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ

Оскільки платоспроможність страховика – це його здатність своєчасно в повному обсязі виконати свої фінансові зобов'язання, передусім страхові, за рахунок наявності достатньої суми ліквідних активів і засобів платежу, то вона є одна з найважливіших економічних характеристик страхової компанії.

В Україні забезпечення платоспроможності страховика регулюється Законом України “Про страхування”, який у свою чергу базуються на оцінці достатності власних вільних коштів компанії для погашення можливого негативного впливу технічних ризиків страховика, що передбачена в методиці Європейського Союзу, яка носить назву Solvency I.

Та все ж існує ряд прорахунків, які потрібно впровадити для більш жорсткого регулювання забезпечення платоспроможності страховиків на теренах України, а саме:

- порівняння фактичної платоспроможності не лише з нормативною платоспроможністю, але й з мінімальним гарантійним фондом;
- диференціація поправочного коефіцієнта при розрахунку нормативної платоспроможності залежно від обсягу страхових премій і страхових виплат;
- використання тривалішого періоду спостережень при розрахунку нормативної платоспроможності страхових компаній методом виплат.

Зазначене вище свідчить, про зниження прийнятого у вітчизняній страховій практиці рівня нормативу платоспроможності.

Та все ж навіть, якщо враховувати дані корективи, при застосуванні Solvency I специфіка профілю ризиків конкретної страхо-

вої компанії не береться до уваги. Тому, цілком логічним кроком є адаптація страхового ринку України, щодо забезпечення платоспроможності страховиків на основі Директив Європейського Союзу, які отримали назву Solvency II.

Solvency II передбачає виділення трьох структурних блоків показників, які підлягають вивченню у межах контролю діяльності страхових компаній з метою гарантування їх платоспроможності.

Очевидно, що з часом певні показники, які входять в той чи інший блок, можуть бути певною мірою зміненими, проте сама концепція контролю трьох блоків показників для оцінки платоспроможності страховиків у цілому нині визнається беззаперечною.

1 блок (кількісні вимоги) – окреслює вимоги до обсягу мінімального нормативного капіталу, нормативної маржі платоспроможності, структури капіталу, правил оцінки страхових резервів, а також принципів інвестиційної діяльності страхових компаній;

2 блок (якісні вимоги) – базується на основних принципах ризик-менеджменту та внутрішнього контролю, методології проведення останнього, визначенні структури органів контролю, їх компетенції та інструментів впливу, а також урегулюванні міжнародного співробітництва органів контролю;

3 блок (ринкова дисципліна) – окреслює основні вимоги, щодо відкритості та прозорості функціонування страхових компаній, тобто оприлюднення страховиками інформації про обсяг капіталу, його структуру, профіль ризику та показники адекватності капіталу.

Впровадження Solvency II забезпечує можливість вдосконалення вимог до платоспроможності страховиків шляхом:

- впровадження системи, яка базується на врахуванні ризик-факторів;
- використання інтегрованого підходу до формування страхових резервів та вимог до капіталу;
- впровадження всеохоплюючої системи ризик-менеджменту;
- використання внутрішніх моделей управління капіталом страховика;
- мінімізації впливу ризиків шляхом їх диверсифікації.

Отже, адаптація розроблених Європейським Союзом методологій забезпечення платоспроможності страхових компаній на українському страховому ринку, посприє тому, що страхувальники і застраховані отримають належні гарантії, а страховики будуть вдосконалювати свою практику ризик-менеджменту і матимуть необхідний рівень капіталу. Все це сприятиме підвищенню довіри стра-

хувальників до страхових компаній, через мінімізацію ймовірності їх банкрутства.

Також, як результат впровадження європейських методологій підвищиться керованість і прогнозованість страхової системи України, що, в свою чергу, дозволить повноцінно виконувати властиві їй функції та підтримувати платоспроможність компаній на належному рівні.

Література:

1. Закон України “Про страхування” м. Київ 7 березня 1996 року, № 85/96-ВР // [Електронний ресурс]. –Режим доступу: <http://www.portal.rada.gov.ua>
2. Орланюк-Малицкая Л.А. Платежеспособность страховой организации. – М.: АНК ИЛ, 2001. – 280 с.
3. Кондратенко Д.В. Регулювання страхової діяльності на основі оцінки ризиків. – Х., 2006. – 20 с.
4. Ткаченко Н.В. Новітні підходи до оцінки платоспроможності страхових компаній в рамках Solvency II / Н.В. Ткаченко // Банківська справа. – 2010. – №4. – с. 62-71
5. Єрмошенко А. М. Нова політика у сфері платоспроможності страхових компаній Європейського співтовариства / А. М. Єрмошенко, В. В. Поплавська // Фінанси України. – 2007. – №11. – С. 103–109.